

SAMENVATTING

Rob Bregman

Ben Wijffelaars opent deze editie van Succulenta met de verzuchting dat steeds meer mensen allerlei vreemd uitzierende planten, zoals paarse of doornloze cactussen met strobloemen, lijken te gaan verzamelen in plaats van 'echte' planten, zoals *Mammillaria zeilmanniana*, voor Ben (en velen van ons) de eerste cactus waar de hobby mee begon.

Faucaria tigrina, het bekende 'tijgerbekje' uit Zuid-Afrika, is de plant die Theo Heijnsdijk deze keer behandelt in zijn serie over de Verkade-boeken uit de jaren '30. Deze bladsucculent uit de familie Aizoaceae werd in 1789 ontdekt door de Schot F. Masson, die planten naar Kew Gardens in Londen stuurde. Daar werden de planten bestudeerd door A. Haworth en door hem in 1795 als *Mesembryanthemum tigrinum* beschreven. Het geslacht *Faucaria* werd in 1926 opgesteld door G. Schwantes. Nu worden daarin 8 soorten erkend; een determinatiesleutel is in het artikel opgenomen. Alle faucaria's hebben gele bloemen, behalve de witbloeiende *F. candida*, maar dat is waarschijnlijk een in de natuur ontstane witte mutant. Bij ons valt de bloeitijd in de nazomer tot de herfst. De natuurlijke populaties worden in hun voortbestaan bedreigd; van *F. tigrina* bestaan nu nog slechts 4 populaties.

In zijn langlopende serie 'Voor het voetlicht' bespreekt Bertus Spee 4 succulenten uit Zuid-Afrika, t.w. *Crassula alstonii*, *Tanquana prismatica*, *Aloe striata* subsp. *karasbergensis* en *Euphorbia eustacei*.

Als eerbetoon aan de onlangs overleden Belgische cactuskweker Cyriel De Herdt schenkt Wolter ten Hoeve aandacht aan *Mammillaria deherdtiana*. Deze soort werd in 1959 in Mexico ontdekt door F. Schwarz. Volgens een ander verhaal werd de plant al 3 jaar daarvoor ontdekt door C. Mieg. Hoe dan ook, 50 planten werden naar De Herdt gestuurd waar ze verder werden opgekweekt en vermenigvuldigd. In 1969 verscheen de officiële beschrijving door S. Farwig. Een nauw verwante soort is *Mammillaria dodsonii*, in 1970 beschreven door H. Bravo-Hollis. Deze plant wordt vaak als een synoniem van *M. deherdtiana* beschouwd, soms ook als variëteit of ondersoort. Er zijn enkele kleine verschillen die ook in cultuur behouden blijven. Deze planten lijken zeer langzaam te groeien maar dit komt omdat het onderste deel inkrimpt.

Peter Knippels vervolgt het verslag van zijn werkzaamheden in de kas. Vorig voorjaar was warm met enkele koude dagen in mei. *Euphorbia horrida* en *E. stellispina* bloeiden rijk, maar de meeste baobab-zaalingen overleefden deze koude dagen niet. Daarentegen kwamen de Melocactus-zaalingen deze periode goed door.

Ludwig Bercht is toe aan deel 7 van zijn belevenissen in Bolivia in 2008 bij zijn zoektocht naar weingartia's. Achtereenvolgens worden LB 3642, LB 3645, LB 3647, LB 3670, LB 3676, LB 3684, LB 3694 en LB 3701 besproken. De 5 laatstgenoemde veldnummers zijn alle vormen van *W. pulquinensis*.

Louis Van de Meuter schrijft over de kweek van lantaarnplantjes (geslacht *Ceropegia*). De meeste soorten prefereren een schaduwrijke en vochtige plek. Louis adviseert om vooral in de natuur geogoste zaden te kopen aangezien er in cultuur gemakkelijk kruisingen ontstaan. Wortelknolletjes van *C. linearis* subsp. *woodii* kunnen gebruikt worden om gevoelige soorten op te enten.

Frank Süpplie geeft tips voor de kweek van Epiphyllum-hybriden. In de zomer verlangen deze planten een vochtige atmosfeer en bescherming tegen felle zon. Vele hybriden kunnen dan prima buiten als hangplant gekweekt worden. In de winter moeten ze juist wel zon hebben bij een temperatuur van minimaal 5 °C. De potgrond die Frank gebruikt bevat 60 % witveen, 20 % turf, en wat perliet, scherp zand en lavakorrels. Dit artikel is rijk geïllustreerd met 21 fraaie foto's.

Henk Viscaal denkt terug aan een wandeling langs een smal pad in Mexico waar hij *Strombocactus disciformis* vond. In zijn verzameling staat een pronkstuk, een oud exemplaar dat elk jaar rijk bloeit. Deze plant vormt nu uitlopers die ook bloeien, iets wat in de natuur zelden voorkomt.

Paul Klaassen besluit zijn serie artikelen over de vegetaties van droge kustwoestijnen waar mist vanuit zee landinwaarts drijft. Deze keer beschrijft hij de succulenten in de Namibische woestijn (ZW Afrika), waar met name *Welwitschia mirabilis* (de bekende 'tweeblaarkanniedood') hiervan profiteert. Ook komen hier verscheidene Aizoaceae en Crassulaceae voor.

Wolter ten Hoeve geeft een overzicht van de belangrijkste artikelen in andere tijdschriften over succulente planten.

De laatste bijdrage is zoals gebruikelijk van de hand van Tom Twijnstra, die in deze Corona-tijden een steeds sterker gevoel krijgt van heimwee naar botanische tuinen, de kwekerij van Ubink en praatjes met andere liefhebbers. Hij blijft positief: "alles komt goed"!

R. Bregman@contact.uva.nl